

สัมพันธ์ทางการอ้างอิงบทกวีจีนโบราณกับภาพลักษณ์ประเทศจีน: กรณีศึกษาวาทกรรมข่าวโรคระบาดโควิด-19¹

ทยา ชีอฉี

สาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก

มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน 510420

อีเมล : krisevaysq@hotmail.com

รับบทความ: 13 มิถุนายน 2565

แก้ไขบทความ: 12 ธันวาคม 2565

ตอบรับบทความ: 27 ธันวาคม 2565

บทคัดย่อ: บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพลักษณ์ประเทศจีนที่สื่อผ่านสัมพันธ์ทางการอ้างอิงบทกวีจีนโบราณในหนังสือพิมพ์จีนระหว่างช่วงป้องกันสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ตามกรอบทฤษฎีการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์ของนอร์แมน แฟร์คลาฟ (Fairclough, 1992) ในประเด็นเกี่ยวกับกลวิธีการใช้สัมพันธ์ โดยเก็บข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาจีนฉบับออนไลน์ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2563 ถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2564 จำนวน 16 รายการ ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์จีนมักจะใช้กลวิธีทางสัมพันธ์ที่อ้างอิงบทกวีโบราณในวาทกรรมข่าวโรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ และส่วนมากเป็นการอ้างอิงโดยตรงตามแหล่งที่มาจากรรณกรรมจีน กวีนิพนธ์คลาสสิก และวรรณกรรมคลาสสิกของขงจื้อ รวมทั้งผลงานของนักปราชญ์ต่างชาติในสมัยโบราณ การใช้กลวิธีสัมพันธ์ที่อ้างอิงบทกวีจีนโบราณนี้สามารถสะท้อนให้เห็นถึงภาพลักษณ์ประเทศจีน 3 ด้าน ได้แก่ (1) ภาพลักษณ์ด้านการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ (2) ภาพลักษณ์ด้านความรับผิดชอบ และ (3) ภาพลักษณ์ด้านการยึดถือตามหลักศีลธรรม อย่างไรก็ตาม การใช้กลวิธีทางสัมพันธ์บทดังกล่าวสามารถก่อรูปและถ่ายทอดภาพลักษณ์การต่อต้านโรคระบาดเชิงบวก และประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมจีนดั้งเดิมที่ยอดเยี่ยม รวมทั้งเน้นความหมายและคุณค่าแห่งการก่อสร้างจิตสำนึก “สุขอนามัยร่วมกันสำหรับมวลมนุษยชาติ” ในกระบวนการป้องกันโรคระบาดทั่วโลกให้เป็นที่โดดเด่น ตลอดจนเพิ่มความเข้าใจของทุกประเทศทั่วโลกที่มีต่อประเทศจีนอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การสร้างภาพลักษณ์ประเทศจีน; สัมพันธบท; บทกวีจีนโบราณ;
วาทกรรมข่าวโรคระบาดโควิด-19

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง “防疫危机语境下的“命运共同体”话语构建与传播研究” (2022RC094)

Intertextuality and Chinese National Image Construction: A Case Study of Chinese News Discourse about COVID-19

Yao Siqi

Department of Thai Studies, Faculty of Asian Languages and Cultures
Guangdong University of Foreign Studies, Guangzhou, 510420, P. R. China

E-Mail : krisevaysq@hotmail.com

Received: 13th June 2022

Revised: 12th December 2022

Accepted: 27th December 2022

Abstract: This article studies the Chinese national image conveyed through ancient Chinese poetic referential intertextuality in Chinese newspapers during the Novel Coronavirus 2019 (COVID-19) pandemic, according to the Fairclough model of critical discourse analysis (CDA) related to using intertextuality strategy. Sixteen items of data were collected from Chinese digital newspapers from April 2020 to April 2021 and analyzed. Results were that most Chinese newspapers used intertextuality strategy by quoting ancient poetry in news discourse coverage of COVID-19, mostly through direct references to Chinese literature, classic poetry, classic Confucian literature and poetic works by foreign scholars. Referencing ancient Chinese poetry may reflect Chinese national image in three aspects: 1) international exchange 2) responsibility and 3) abiding morality. This intertextuality may transmit positive Chinese anti-pandemic imagery and publicize the excellent Chinese traditional culture. It also emphasized the significance and the value of building “A Global Community of Health for Mankind” consciousness during the pandemic prevention processes as well as deepen the understanding of China by all countries in the world.

Keywords: Chinese National Image Construction; Intertextuality; Classical Chinese Poetry; News Discourse about COVID-19

古诗词互文性与中国国家形象构建： 中国主流媒体涉新冠疫情新闻话语个案研究

姚思琦

广东外语外贸大学东方语言文化学院泰语系，广州，510420，中国

电子邮箱:krisevaysq@hotmail.com

收稿日期：2022-06-13

修回日期：2022-12-12

接受日期：2022-12-27

摘要：全球新冠疫情蔓延已成为世界性危机，受到各国媒体的高度关注。本文以费尔克劳夫的批评话语分析理论为指导，从引用互文性策略切入，对中国主流媒体2020年4月至2021年4月为期一年的涉新冠疫情报道中的16篇抽样文本进行探讨，解读在呼吁“人类卫生健康共同体”倡议前提下，中国抗击新冠病毒疫情过程中，中方媒体所建构和传播的中国形象。研究发现：互文手段大多为引用中国古诗词引语，而且主要为直接引语，其来源涵盖中国文学作品、古典诗歌、儒家经典著以及少部分古代外国学者的诗词作品引用。中方主流媒体借助古诗词引语互文手段从国际交流、责任担当、道德使命三个方面塑造和传递出中国积极抗疫的国家形象，宣传中华优秀传统文化，凸显在全球防疫过程中构建人类卫生健康共同体意识的意义与价值，加深世界各国对中国的理解。

关键词：中国国家形象构建；古诗词互文性；新冠疫情报道

บทนำ (Introduction)

เมื่อวันที่ 30 มกราคม ค.ศ. 2020 องค์การอนามัยโลก (World Health Organization, WHO) ได้ประกาศให้สถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่เป็นเหตุการณ์ภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศอย่างเป็นทางการ (General Office of the State Council, 2005) เนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ได้ลุกลามกลายเป็นปัญหายุ่งยากในการบริหารจัดการทางสุขอนามัยโลก ในขณะเดียวกัน สถานการณ์ต่อต้านไวรัสที่ทั่วโลกต้องเผชิญร่วมกันนับวันจะยิ่งตึงเครียดมากขึ้น จึงกระตุ้นให้เกิดความสนใจอันแพร่หลายไปทั่วและได้รับการพึงเล็งให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดจากสื่อสำนักข่าวต่าง ๆ ทั้งในประเทศจีนและนอกประเทศ ส่งผลให้การรายงานข่าวที่เกี่ยวข้องของสื่อสำนักข่าวทั้งภายในและภายนอกประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จากวิกฤตการณ์ดังกล่าวข้างต้น สื่อสำนักข่าวต่าง ๆ อย่างสื่อหนังสือพิมพ์ได้แสดงบทบาทสำคัญอย่างมากในการสื่อสารประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของประเทศอย่างต่อเนื่อง และทันสถานการณ์ อาจเนื่องจากสื่อสำนักข่าวเป็นช่องทางการสื่อสารที่มีอำนาจในการสร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ประเทศ โดยเมอร์ริล (Merrill, 1962: 39) เชื่อว่า สื่อสำนักข่าวเป็นช่องทางการเผยแพร่ที่สำคัญของสื่อมวลชน มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดอุดมการณ์ทางการเมืองกระแสหลัก การก่อร่างสร้างภาพลักษณ์ประเทศ และการสร้างความเห็นชอบ

ส่วนการศึกษาวิชาวาทกรรมข่าวของภาพลักษณ์ประเทศและการสร้างภาพลักษณ์ประเทศ ก็ได้รับความสนใจอย่างแพร่หลายจากบรรดาผู้ศึกษาหลากหลายสาขาวิชาจำนวนมาก ซึ่งโดยทั่วไปเชื่อว่าภาพลักษณ์ประเทศสามารถดำเนินการสร้างขึ้นได้ผ่านวาทกรรมข่าว (Cheng, 2021; Huang, 2021; Shao, 2017; Tang, 2015) ดังเช่นที่จอห์น ไตรเซ็ค (John S. Dryzek, 2005) กล่าวว่า ความสัมพันธ์พื้นฐานที่เกิดขึ้นระหว่างการสร้างภาพลักษณ์ประเทศและถ้อยวาทะสื่อกลางนั้นคือ การดำเนินการสร้างภาพลักษณ์ประเทศจำเป็นต้องพึ่งพาสื่อจำเพาะ และแพร่กระจายอยู่ในการตระหนักรู้และการประเมินค่าของมวลชนผู้รับสาร ด้วยเหตุนี้ ข้อความถ้อยวาทกรรมชนิดต่าง ๆ ที่ผลิตสร้างขึ้นโดยสื่อสำนักข่าว จึงกลายเป็นหนึ่งในเครื่องส่งผ่านการเผยแพร่ภาพลักษณ์ประเทศและการตีความทางการรับรู้โดยสหัชญาณของมวลชนผู้รับสาร

นอกเหนือจากนี้ สัมพันธบท (Intertextuality) ไม่ได้เป็นเพียงคุณสมบัติพื้นฐานของ วาทกรรมระดับข้อความเท่านั้น แต่ยังเป็นลักษณะพิเศษจำเพาะที่สำคัญของวาทกรรมข่าว ด้วย ซึ่งการวิจัยเรื่องสัมพันธบทในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นจากนักวิชาการ ด้านการศึกษาวิเคราะห์วาทกรรม และได้กลายเป็นมุมมองสำคัญสำหรับประเด็นการศึกษ การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์และการวิจัยวาทกรรมข่าว โดยแซเบอค (Sebeok, 1986: 826) ได้จำแนกสัมพันธบทเป็น 7 ประเภท และการอ้างอิง (quotation) เป็นหนึ่งในนั้น ซึ่งการ ที่เรียกว่า การอ้างอิง หมายถึง การกล่าวซ้ำวาทกรรมหนึ่งในอีกวาทกรรมหนึ่ง ซินปิน (Xin, 2010) ได้กล่าวถึงหนึ่งในคุณสมบัติสำคัญเกี่ยวกับการอ้างอิงคือ “การอ้างอิงเป็นการถ่ายโอน วาทกรรมของผู้อื่นจากบริบทดั้งเดิมไปยังบริบทการพูดของผู้อ้างอิง เพื่อประกอบเป็นวาท กรรมส่วนหนึ่งของผู้อ้างอิง”

จากการสืบค้นเบื้องต้นผู้วิจัยพบว่า การใช้กลวิธีทางสัมพันธบทประเภทการอ้างอิง เป็นกลวิธีทางภาษาที่พบบ่อยและโดดเด่นอย่างมากในการรายงานข่าวจีนเกี่ยวกับสถานการณ์ โรคระบาดไวรัสสายพันธุ์ใหม่ โดยเฉพาะการอ้างอิงกวีนิพนธ์จีนโบราณถือเป็นแหล่งอ้างอิง หลักในการรายงานข่าว อย่างไรก็ตาม บทกวีจีนโบราณมีแก่นเนื้อแท้ทางวัฒนธรรมดั้งเดิมของ จีนอย่างลึกซึ้ง ซึ่งทำให้ผู้เรียนและผู้อ่านภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศจำนวนมากเกิด อุปสรรคในการเข้าใจบทกวีเหล่านี้ ด้วยเหตุผลดังกล่าว การศึกษาและวิเคราะห์กลวิธีทางสัมพันธบท ประเภทการอ้างอิงที่ใช้ในการรายงานข่าวจีนเกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดสายพันธุ์ใหม่ จึง เป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้เข้าใจภาพลักษณ์ของประเทศจีนซึ่งประกอบสร้างและเผยแพร่โดย สื่อกระแสจีนมากขึ้น

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับสัมพันธบทกับการสร้างภาพลักษณ์ (Theory)

“สัมพันธบท” (Intertextuality) ในเริ่มแรกถูกนำเสนอโดยคริสเตวา (Kristeva) นักสัญศาสตร์ชาวฝรั่งเศสในยุค 60 ของศตวรรษที่ 20 ซึ่งคริสเตวา (Kristeva, 1980: 37) มีความเห็นว่า “วาทกรรมทั้งหมดล้วนถูกประกอบสร้างเข้าด้วยกันจากคำอ้างอิงทุกประเภท โดยล้วนเป็นการซึมซับและกลายรูปจากวาทกรรมอื่น” กล่าวอีกนัยหนึ่ง “สัมพันธบท” หมายถึง ในวาทกรรมจะบรรจุด้วยข้อความของผู้อื่นหรือบางช่วงตอนของวาทกรรมอื่น ๆ

(Xin, 2000) ด้วยเหตุนี้ สัมพันธบทจึงเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของวาทกรรม วาทกรรมใด ๆ ก็ตามไม่ได้ดำรงอยู่โดยลำพัง แต่ล้วนเป็นการถ่ายทอดตัวอักษรและศึกษาอ้างอิงจากวาทกรรมก่อนหน้านั้น

นอกจากนี้ บริบททางสังคมวัฒนธรรมก็มีผลอย่างยิ่งต่อสัมพันธบทและการเกิดขึ้นกับการตีความของวาทกรรม โดยแฟร์เคลาท์ (Fairclough, 1992: 279) เห็นว่าการวิเคราะห์สัมพันธบทกับการวิเคราะห์ภาษาระดับข้อความ เป็นการเติมเต็มซึ่งกันและกันสองประเภทของวาทกรรมวิเคราะห์ ซึ่งการวิเคราะห์ภาษาระดับข้อความมีเป้าหมายในการอธิบายว่า วาทกรรมจะคัดเลือกและใช้ระบบภาษาอย่างไร แต่การวิเคราะห์สัมพันธบทมีเป้าหมายในการอธิบายอย่างละเอียดว่า ในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เฉพาะเจาะจง วาทกรรมนั้นเลือกและใช้ระเบียบข้อความ (order of discourse) อย่างไร การวิจัยสัมพันธบทจะต้องเชื่อมโยงกับทฤษฎีด้านต่าง ๆ เช่น ทฤษฎีความสัมพันธ์ของสิทธิทางข้อความ ทฤษฎีการสร้างวาทกรรมแกนหลักทางสังคม และทฤษฎีเกี่ยวกับผลที่ตามมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของข้อความ (Xin, 2010: 33) ซึ่งสอดคล้องกับเออร์วิน (Irwin, 2004) ที่ได้กล่าวว่า “เมื่อศึกษาวิจัยเรื่องสัมพันธบท มักจะสนับสนุนการนำปัจจัยทางสังคมและประวัติศาสตร์เข้าไปสู่ขอบเขตของรูปแบบตัวบท เนื่องจากสังคมและประวัติศาสตร์สมควรที่จะเป็นส่วนหนึ่งของระบบรูปแบบตัวบทเช่นกัน” ทั้งยังสามารถเผยให้เห็นความหมายเชิงอุดมการณ์และความสัมพันธ์ทางสิทธิที่แฝงอยู่ในวาทกรรม รวมถึงให้ทราบถึงผลทางการแทรกแซงที่ภาษามีต่อกระบวนการทางสังคม โดยอาศัยการวิเคราะห์สัมพันธบทต่อวาทกรรม (Xin, 2016: 23)

การวิจัยสัมพันธบทเป็นประเด็นสำคัญของการวิจัยภาษาและการวิจัยสังคมมาโดยตลอด หลักสำคัญในการวิจัยที่ผ่านมารวมกันอยู่ในเขตแดนวาทกรรมวรรณกรรมหรือการแปล (Hatim & Mason, 2001) งานวิจัยอุดมการณ์กับสัมพันธบทจากวาทกรรมข่าว (Xin, 2000; Xin & Shi, 2018) และยังมีนักวิชาการนำทฤษฎีเกี่ยวกับสัมพันธบทมาใช้ในการวิจัยวาทกรรมทางการเมืองด้วย โดยผ่านวิธีการแยกสัมพันธบทแบบเฉพาะเจาะจง (specific) กับแบบทั่วไป (generic) ในรูปแบบตัวบท เพื่อแสดงให้เห็นว่าการวิเคราะห์สัมพันธบทสามารถช่วยให้ผู้แสดงสุนทรพจน์บรรลุเจตนาในการสื่อสารอย่างไร รวมไปถึงการวิจัยสัมพันธบทกับการสร้างภาพลักษณ์ของประเทศ ยกตัวอย่างเช่น อยู่เฉยๆกับหลินจินหรง (Wu & Lin, 2016) ได้

ศึกษาวิจัยวาทกรรมการเผยแพร่ความฝันของประเทศจีน พบว่า การใช้สัมพันธบทแบบทั่วไป (generic) สามารถสร้างภาพลักษณ์ของรัฐบาลและประเทศให้เป็นรูปร่างได้ งานวิจัยของชาวหยิง (Shao, 2017) ได้วิเคราะห์สัมพันธบทที่ปรากฏในคำกล่าวสุนทรพจน์ของนาจิบ (Najib) นายกรัฐมนตรีมาเลเซียในปี ค.ศ. 2015 เพื่ออธิบายว่านาจิบใช้กลยุทธ์วาทกรรมทางสัมพันธบทในการสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกของประเทศมาเลเซียด้วยวิธีการใด ชินปินกับหลี่เยวี่ (Xin & Li, 2016) ได้ศึกษาสุนทรพจน์เกี่ยวกับการพบปะเยี่ยมเยียนของผู้นำระหว่างประเทศจีนและสหรัฐอเมริกาในช่วงปี ค.ศ. 1972 ถึงปี ค.ศ. 2016 จำนวน 42 บท โดยจุดสำคัญในงานวิจัยเรื่องนี้คือ วิเคราะห์และเปรียบเทียบการอ้างอิงที่เป็นกลยุทธ์ทางสัมพันธบทในวาทกรรมสุนทรพจน์ของผู้นำประเทศ ผลการศึกษาพบว่าผู้นำทั้งสองประเทศได้นำบทกวีจากชิ้นงานวรรณกรรมโบราณ เช่น “หลุนอี่วี่” (《论语》) “อี่จิง” (《易经》) “หลี่จี้” (《礼记》) “ฮั่นชู” (《汉书》) “เมิ่งจื่อ” (《孟子》) ฯลฯ มาใช้บ่อยครั้ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะถ้อยคำของบทกวีโบราณนั้นมีความหมายลึกซึ้ง และภาษาสั้นกระชับ ซึ่งการที่ผู้นำทั้งสองประเทศได้นำบทกลอนคำคมเหล่านี้มาใช้ในการกล่าวสุนทรพจน์ ไม่เพียงแต่เป็นการนำเสนอที่สอดคล้องกับภาพตัวแทนความเป็นผู้นำประเทศได้อย่างเหมาะสม หากยังมีส่วนช่วยในการสร้างภาพลักษณ์ของประเทศที่ดี กระทั่งบรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสารที่สามารถชักชวนและโน้มน้าวผู้ฟังได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยการอ้างอิง ผสมผสาน หรือสอดแทรก ถ้อยคำกลอนบทกวีโบราณซึ่งเป็นกลวิธีทางภาษาอย่างหนึ่งของสัมพันธบทแบบเฉพาะเจาะจง โดยเลือกวิเคราะห์วาทกรรมชาวจีนที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์โรคระบาดสายพันธุ์ใหม่ เพื่อให้เข้าใจและเรียนรู้ภาพลักษณ์ของประเทศจีนที่ประกอบสร้างขึ้นมาโดยการใช้ประโยชน์จากสัมพันธบทในฐานะที่เป็นกลยุทธ์ทางวาทกรรม

ระเบียบวิธีวิจัย (Method)

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพลักษณ์ประเทศจีนที่สะท้อนผ่านการใช้กลวิธีทางภาษาแบบสัมพันธบทที่อ้างอิงบทกวีจีนในวาทกรรมข่าวโรคระบาดโควิด-19

2. ข้อมูลที่ใช้ศึกษา

ข้อมูลภาษาในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้โดยหลักแล้วเก็บรวบรวมจากแหล่งข้อมูล 3 แหล่ง ได้แก่ “หนังสือพิมพ์กวางหมิงรายวัน” (《光明日报》) “เครือข่ายประชาชนเวทีประชุมอภิปราย” (《人民论坛网》) และ “เครือข่ายข่าวสารประเทศจีน” (《中国新闻网》)

“เครือข่ายประชาชนเวทีประชุมอภิปราย” เป็นเว็บไซต์ข่าวสารที่รับผิดชอบดูแลโดยสำนักงานหนังสือพิมพ์ประชาชนรายวัน (人民日报社) สนับสนุนดำเนินงานโดยสำนักงานนิตยสารประชาชนเวทีประชุมอภิปราย (人民论坛杂志社) ซึ่งเป็นเว็บท่า (web portal) ทางแนวคิดทฤษฎีที่สำคัญของประเทศจีน โดย “เครือข่ายประชาชนเวทีประชุมอภิปราย” กับ “หนังสือพิมพ์กวางหมิงรายวัน” ล้วนเป็นสื่อสิ่งพิมพ์เชิงองค์กรและเป็นสื่อกลางกระบอกเสียงของประเทศจีน ในฐานะที่เป็นมาตรชี้วัดทางข่าวสารของอุดมการณ์กระแสหลัก จึงเป็นหนึ่งในสื่อกลางข่าวสารฝ่ายทางการที่มีพลังและทรงอิทธิพลมากที่สุดของประเทศจีน

ส่วน “เครือข่ายข่าวสารประเทศจีน” อยู่ภายใต้สังกัดการสนับสนุนดำเนินงานโดยสำนักข่าวของประเทศจีน เป็นกุญแจสำคัญ และสื่อกลางเครือข่ายซึ่งมีอำนาจในระดับชาติ “เครือข่ายข่าวสารประเทศจีน” ได้อาศัยระบบการเผยแพร่ทางเครือข่ายการรวบรวมและเรียบเรียงข่าวสารที่แพร่กระจายในระดับทั่วโลกของสำนักข่าวสารประเทศจีน ดำเนินการหมุนวนส่งแพร่ข่าวสารจำเพาะที่เรียด (thread) การทำงานเบื้องหน้าแก่ผู้อ่านทั้งวันตลอด 24 ชั่วโมง นำเสนอข่าวสารเคลื่อนที่แบบพลวัตทันเวลาและแม่นยำ มุมมองการรายงานในเชิงการอธิบายความมีเอกลักษณ์เฉพาะ ซึ่งปัจจุบันได้พัฒนากลายเป็นเว็บท่าทางข่าวสารภาษาจีนอันเลื่องชื่อ ขณะเดียวกันก็เป็นหนึ่งในผู้ผลิตจัดหาเนื้อความต้นฉบับของข้อมูลข่าวสารภาคภาษาจีนที่สำคัญที่สุดและมีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทั่วโลก (Peng & Wang, 2005: 1-5) สื่อมวลชนมหภาคทั้งสามนี้เทียบกับสื่ออื่น ๆ แล้ว ขอบเขตการเผยแพร่ออกไปนั้นกว้างขวางยิ่งกว่าส่งอิทธิพลมหาศาลมากกว่า แรงเหนี่ยวนำประชาพิจารณ์ยิ่งทรงพลังมากขึ้น โดยพื้นฐานแล้วสามารถสะท้อนความคิดของรัฐบาลประเทศจีนและสื่อกระแสหลักจีนได้อย่างค่อนข้างแม่นยำ มีความเป็นตัวแทน ความมีอำนาจ และอิทธิพลระหว่างประเทศได้พอสมควร

3. วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้คือ ศึกษาบททวนวรรณกรรมจากหนังสือ บทความวิจัยและบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ของนอร์แมน แฟร์เคลาฟ (Fairclough, 1992) โดยเฉพาะในประเด็นเกี่ยวกับกลวิธีการใช้สัมพันธบท ต่อมาจึงเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารจากแหล่งข้อมูลตั้งที่กล่าวไว้ในข้อ 2 ระหว่างเดือนเมษายน พ.ศ. 2563 ถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2564 จำนวนทั้งหมด 16 รายการ จากนั้นดำเนินการคัดเลือกและวิเคราะห์การใช้สัมพันธบทที่อ้างอิงบทกวีจีนในวาทกรรมข่าวโรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ควบคู่กับการค้นหาภาพลักษณ์ประเทศจีนซึ่งประกอบสร้างโดยกลวิธีทางสัมพันธบทที่อ้างอิงบทกวีจีน เพื่อตอบคำถามซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในการศึกษาครั้งนี้ สอดคล้องกับการประมวลความคิด เรียบเรียงผลการวิเคราะห์ และนำเสนอรายงานวิจัยขึ้นมา

ผลการวิจัย (Research Results)

จากการศึกษาข้อมูลพบว่า สื่อกระแสหลักของจีนมักจะใช้กลวิธีทางสัมพันธบทที่อ้างอิงบทกวีโบราณในวาทกรรมข่าวโรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ และส่วนมากเป็นการอ้างอิงโดยตรง (direct quotation) โดยพบแหล่งที่มาหลักอันหลากหลายอย่างวรรณกรรมจีนกวีนิพนธ์คลาสสิก และวรรณกรรมคลาสสิกของขงจื้อ ได้แก่ “ซือจิง” (《诗经》) “หลี่จี้” (《礼记》) “หลุนอู๋” (《论语》) และ “เมิ่งจื่อ” (《孟子》) นอกจากนี้ยังพบส่วนน้อยอ้างอิงจากผลงานของนักปราชญ์ต่างชาติในสมัยโบราณ ได้แก่ “เซียวเจียซาอียหวาน” (《绣袈裟衣缘》) ซึ่งกลวิธีทางสัมพันธบทที่อ้างอิงบทกวีโบราณนั้น ได้สื่อภาพลักษณ์ของประเทศจีนซึ่งสามารถสรุปเป็นภาพลักษณ์ 3 ประการ ได้แก่

1. ภาพลักษณ์ด้านการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ
2. ภาพลักษณ์ด้านความรับผิดชอบ
3. ภาพลักษณ์ด้านการยึดถือตามหลักศีลธรรม

1. ภาพลักษณ์ด้านการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ

กลวิธีทางสัมพันธ์ที่อ้างอิงบทวีจีนในวาทกรรมข่าวโรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ มีความสัมพันธ์กับการประกอบสร้างภาพลักษณ์ด้านการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศว่าประเทศจีนมีภาพลักษณ์ที่กล้าหาญในการป้องกันโรคระบาด ประรณานจะร่วมทุกข์สุข ร่วมยากลำบากกับประเทศอื่น ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

[ตัวอย่างที่ (1)]

人人享有健康是全人类共同愿景，也是共建人类命运共同体的重要组成部分。在全球抗疫的关键时点，习近平主席在向多国领导人致慰问电时发出“打造人类卫生健康共同体”的倡议与主张……在中国疫情防控最艰难之时，①“山川异域，风月同天”②“岂曰无衣，与子同裳”的支援，“中国加油”“湖北加油”“武汉加油”的呐喊，全球多地点亮“中国红”的祈愿……国际社会以不同方式向中方表达慰问和支持，一股股跨越山海的暖流给中国以力量，世界与中国在守望相助中不断深化着命运共同体的共识。

(2020-04-14《中国新闻网》)

แปล: การที่ทุกคนได้มีสุขภาพแข็งแรงเป็นภาพปรารณาที่มนุษยชาติทั้งหมดร่วมกันไฝหา ทั้งยังเป็นส่วนประกอบสำคัญของการร่วมสร้างโชคชะตาเหมือนกันสำหรับมนุษยชาติ ในช่วงวิกฤตการณ์สำคัญของการต่อต้านโรคระบาดทั่วโลก ประธานาธิบดีสีจิ้นผิงได้ส่งมอบประพจน์และทัศนะในการ “ผลิตสร้างสุขอนามัยร่วมกันสำหรับมวลมนุษยชาติ” ออกมาในยามที่ส่งคำปลอบขวัญแก่ผู้นำหลายประเทศ ห่วงเวลาอันยากลำบากที่สุดในการป้องกันและยับยั้งสถานการณ์โรคระบาดของประเทศจีน ด้วยการสนับสนุนว่า ① “ต่างถิ่นบรรพตจรดลำธาร สายลมดวงเดือนร่วมเวหา” ② “กล่าวว่าไร้เสื้อผ้าได้อย่างไร กับท่านสวมใส่ชุดร่วมกัน” และกล่าวว่า “อู่ฮั่นสู้ ๆ” และ “หูเป่ย์สู้ ๆ” การจุดแสงไฟแห่งคำอธิษฐาน “สีแดงประเทศจีน”¹ ในหลายสถานที่ทั่วโลก การแสดงการปลอบขวัญ

¹ สีแดงประเทศจีน (中国红) มีนัยความหมายว่า เป็นสีมงคลอันเป็นที่โปรดปรานของคนจีน สะท้อนถึงวัฒนธรรมแห่งความเป็นประเทศจีน อีกทั้งสีแดงยังเป็นสัญลักษณ์ในการอุปถัมภ์ถึงการขับไล่สิ่งอัปมงคล ส่งเสริมนำพาให้พิชิตชัยได้

และคำจูงใจให้ประเทศจีนด้วยวิธีที่แตกต่างกันของสังคมนานาชาติ กระแสความอบอุ่นที่ส่งข้ามผ่านภวามหาสมุทรมอบพลังให้ประเทศจีน โลกและประเทศจีนทำให้นันทานุมัติในโชคชะตาร่วมกันมีความลึกซึ้งยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นอาภินิหารในระหว่างที่ร่วมกันดูแลฝ่าระวีงสถานการณ์และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

(China News, 2020, April 14)

ตัวอย่างที่ (1) มาจากบทความข่าว "เครือข่ายข่าวสารประเทศจีน" เมื่อวันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2563 โดยสื่อมวลชนจีนได้อาศัยการอ้างอิงบทกวี 2 บทตามหมายเหตุไว้ในตัวอย่างด้วยตัวเลขข้างต้น เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงภาพลักษณ์ประเทศจีนที่มีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกับประเทศอื่น ๆ ในการร่วมเอาชนะสถานการณ์ยากลำบาก

ในระยะแรกที่สถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่เกิดขึ้น ประเทศญี่ปุ่นได้เขียนข้อความส่งมอบมาพร้อมวัตถุปัจจัยในการช่วยเหลือประเทศจีนว่า “ต่างถิ่นบรรพตจรดลำธาร สายลมดวงเดือนร่วมเวหา” (山川异域，风月同天) (BBC News, 2020, February 13) ซึ่งเป็นบทกลอนแปดตัวอักษรที่มีความหมายว่า ถึงแม้พวกเราจะอยู่กันคนละแห่งหน ไม่ได้อยู่ร่วมขุนเขาแม่น้ำผืนเดียวกัน แต่ยามที่พวกเราเงยหน้าขึ้น จะมองเห็นแสงจันทร์เดือนเพ็ญดวงเดียวกัน กล่าวคือ แม้ว่าถิ่นฐานของประเทศจีนและญี่ปุ่นทั้งสองประเทศจะต่างกัน ทว่าร่วมแบ่งปันสายลมเย็นแสงจันทร์อร่ามที่อยู่บนภวาลัยเดียวกัน และมีไมตรีจิตเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน หรือกล่าวอีกนัยมีความหมายในทำนองว่า แม้นตัวอยู่ไกลแตกต่างถิ่นที่อาศัย แต่ยังคงมีสายใยเชื่อมถึงกัน ซึ่งพจนานอ้างอิงเบื้องหลังของโคลงกลอนแปดคำนี้ควรไล่ย้อนกลับไปถึงพระภิกษุเจียนจิน (鉴真) ผู้เดินทางสู่ฟากฝั่งตะวันออกของญี่ปุ่นในสมัยราชวงศ์ถัง (唐朝 ค.ศ. 618-907) เมื่อ 1,500 ปีก่อน รวมทั้งเจ้าชายนากายะ (长屋王) ของประเทศญี่ปุ่น ช่วงเวลายุครุ่งเรืองสมัยราชวงศ์ถัง (盛唐 ค.ศ. 713-755) ประเทศญี่ปุ่นส่งคนมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้หลักธรรมทางพุทธศาสนาที่ประเทศจีนอย่างต่อเนื่อง เจ้าชายนากายะผู้เป็นอัครเสนาบดีของประเทศญี่ปุ่นในยามนั้น ยกย่องเลื่อมใสวัฒนธรรมจีนและมอบชุดจีวรพันตัวที่เย็บปักค่ากลอนเรื่อง “เสื้อเย็บใยหวน” (《绣袈裟衣缘》) ให้แก่พระอริยสงฆ์แห่งสมัยราชวงศ์ถัง ดังนี้

山川异域，风月同天。
寄诸佛子，共结来缘。

แปล: ต่างถิ่นบรรพตจรดลำธาร สายลมดวงเดือนร่วมเวหา

มอขศิษยานุศิษย์พุทธะเผยแผ่พระธรรม ร่วมผูกชะตาสืบต่อไปภายหลังก

ในเวลาหลายพันปีต่อมา บทกลอนนั้นไม่เพียงเป็นเจตนาอันดีที่คนญี่ปุ่นถ่ายทอดมาให้ในช่วงเวลาที่ไวรัสกำลังระบาดลูกกลม แต่ยังเป็นการถ่ายทอดความเห็นพ้องและความเคารพอย่างเต็มเปี่ยมของประเทศญี่ปุ่นต่อวัฒนธรรมประเทศจีนอีกด้วย

นอกจากนี้ อีกข้อความหนึ่งที่ส่งมาว่า “กล่าวว่าไร้เสื้อผ้าได้อย่างไร กับท่านสวมใส่ชุดร่วมกัน” (岂曰无衣，与子同裳) ซึ่งเขียนอยู่บนวัตถุปัจจัยที่ประเทศญี่ปุ่นบริจาคให้อู่ฮั่น (Xinhuanet, 2020, March 3) ความหมายคือ ผู้ใดว่าพวกเราไม่มีเสื้อผ้า พวกเราเองก็มีชุดออรอบเหมือนกับท่าน ซึ่งเป็นประโยคที่ส่งกำลังใจและสร้างแรงบันดาลใจให้ทีมแพทย์และประชาชนจีนในการสู้ศึกใหญ่กับเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ โดยเปรียบเชื้อไวรัสว่าเป็นข้าศึกหรือผู้รุกรานในสงคราม เปรียบบุคลากรทางการแพทย์เป็นนักรบ และชุดป้องกันเชื้อโรคเสมือนเป็นชุดออรอบ

คำกลอนดังกล่าวมีที่มาจากตำรา “ซือจิง · ฉินเฟิง · อู่อิ” (《诗经 · 秦风 · 无衣》) ของแคว้นฉินเมื่อ 2,700 กว่าปีก่อน โดยโคลงกลอน “ฉินเฟิง · อู่อิ” (《秦风 · 无衣》) เป็นโคลงกลอนแห่งความรักชาติซึ่งเลื่องชื่อที่สุดในตำรา “ซือจิง” (《诗经》) แสดงให้เห็นถึงจิตวิญญาณแห่งความรักชาติในความห้าวหาญไร้ความหวั่นเกรงของชาวแคว้นฉินเมื่อเผชิญหน้ากับการรุกรานของซีหรง (西戎)¹ จึงถือเป็นหน่วยพันธุกรรมทางวัฒนธรรมอันมั่นคงในจิตวิญญาณแห่งชาติของชนชาติจีน (Fan & Tian, 2021: 38)

ประเทศจีนและญี่ปุ่นมีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างกันนับตั้งแต่สมัยโบราณ จึงทำให้ประเทศญี่ปุ่นสามารถเข้าใจจิตวิญญาณแห่งชนชาติจีนได้อย่างลึกซึ้ง และอาศัยบทกวีจีนโบราณนี้ในการสร้างขวัญกำลังใจเพื่อสนับสนุนประเทศจีนในการฝ่าวิกฤติโรคระบาดโควิด-19 ทั้งนี้ไม่เพียงได้รับการชื่นชมอย่างสูงจากทางรัฐบาลประเทศจีน แต่ยังก่อให้เกิดความเห็นพ้องของคนจีนมากมายอย่างแพร่หลายไปทั่ว เมื่อสถานการณ์โรคระบาด

¹ ซีหรง (西戎) คือ คำเรียกรวมในสมัยโบราณที่ใช้เรียกชื่อชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ทางตะวันตก

ในประเทศจีนได้พลิกจากอันตรายกลายเป็นปลอดภัย ซึ่งมีแนวโน้มเป็นไปได้ขึ้น
ในอีกไม่กี่เดือนต่อมา แต่ทว่าสถานการณ์ในประเทศญี่ปุ่นและประเทศอื่น ๆ กลับยังคงอยู่
ในช่วงสาหัส แม้ว่าประเทศจีนยังมีจุดอ่อนด้านวัตถุปัจจัยป้องกันโรคระบาดภายในประเทศ
แต่มวลชนชาวจีนโดยทั่วไปกลับแสดงความเข้าใจและสนับสนุนอย่างยิ่งต่อการกระทำของ
รัฐบาลจีนที่ให้ความช่วยเหลือวัตถุดิบปัจจัยในการป้องกันโรคระบาดต่อประเทศญี่ปุ่น ดังนี้จึง
เห็นได้ว่า ประเทศญี่ปุ่นไม่เพียงได้รับการยกย่องจากประเทศจีนว่าเป็นประชาคมร่วมกันทาง
ภูมิภาค แต่ประเทศจีนยังถือประเทศญี่ปุ่นเป็นประชาคมร่วมกันทางวัฒนธรรมยิ่งกว่า กระทั่ง
ว่าเป็นประชาคมร่วมกันทางจริยธรรมที่มีหน้าที่สนับสนุนช่วยเหลือระหว่างกัน

จากการวิเคราะห์คำกลอนในตัวอย่างข้างต้นดังกล่าวจะเห็นการใช้สัมพันธพจน์ในการ
แสดงจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ของชนชาติจีน สอดคล้องกับภาพลักษณ์และภาพตัวแทนแห่งชาติ
ทางอารยธรรมดั้งเดิมของประเทศจีนว่า เป็นประเทศมหาอำนาจที่ฟื้นขึ้นมาใหม่โดยปรารถนา
จะร่วมทุกข์สุข ร่วมยากลำบากกับประเทศอื่น ๆ และกล้าหาญไร้ความเกรงกลัวในการป้องกัน
โรคระบาด

2. ภาพลักษณ์ด้านความรับผิดชอบ

กลวิธีทางสัมพันธพจน์ที่อ้างอิงบทวีจีนในวาทกรรมข่าวโรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์
ใหม่ ยังสัมพันธ์กับการประกอบสร้างภาพลักษณ์ด้านความรับผิดชอบในเชิงบวกว่า ประเทศ
จีนได้รับการยกย่องว่ามีภาพลักษณ์เป็นมหาประเทศที่เปิดกว้าง อดกลั้นและมีความ
รับผิดชอบต่อสังคมโดยอาศัยการปฏิบัติจริง ซึ่งท่วงทีแห่งมหาประเทศที่ร่วมช่วยได้ห้ำหั่นคุ้มกัน
มุ่งมั่นจะรุ่งเรืองและพัฒนาาร่วมกันกับทั่วโลกนั้น ได้แสดงให้เห็นอย่างประจักษ์ ตัวอย่างเช่น

[ตัวอย่างที่ (2)]

人类卫生健康共同体理念根植于马克思世界历史理论、马克思主义“真正共同体”思想，是马克思主义中国化的重要理论成果。同时，这一思想也源于 ①“大同世界、天下为公” ②“天下和合、共为一家” ③“民吾同胞、物吾与也” ④“达则兼济天下” 等中国传统文化精髓，是中华民族对人类文明的重要贡献。……携手打造人类卫生健康共同体的倡议融合了马克思科学社会主义思想和中华民族往圣先贤的智慧卓识，具有深厚的马克思主义理论底蕴和鲜明的中国特色。

(2020-04-21 《光明日报》)

แปล: ความคิด “สุขอนามัยร่วมกันสำหรับมวลมนุษยชาติ” หยั่งรากอยู่ในทฤษฎีแห่งประวัติศาสตร์โลกของมาร์กซ์ และแนวคิด “ประชาคมร่วมที่แท้จริง” ของแนวคิดลัทธิมากซ์ เป็นผลลัพธ์ทางทฤษฎีที่สำคัญของแนวคิดลัทธิมากซ์ที่กล่อมเกล่าเป็นแบบฉบับประเทศจีน ขณะเดียวกัน ความคิดนี้ก็กำเนิดจากแก่นสารทางวัฒนธรรมดั้งเดิมของประเทศจีน ได้แก่ ① **“โลกแห่งสังคมอุดมคติ ทั่วไต่ห้ล้าเป็นของสาธารณชน”** ② **“ไต่ห้ล้ากลมเกลียว รวมเป็นครอบครัวเดียว”** ③ **“ประชาชนกับข้าเป็นพี่น้องร่วมชาติ สรรพสิ่งกับข้าล้วนเป็นสิ่งเดียว”** ④ **“สำเร็จผลก็ร่วมช่วยเหลือแผ่นดินควบคู่กัน”** ทั้งนี้เป็นการมอบคุณูปการสำคัญที่ชนชาวจีนมีต่ออารยธรรมมนุษยชาติ ริเริ่มร่วมมือกันสร้างสุขอนามัยร่วมกันสำหรับมวลมนุษยชาติทั้งได้ผสมผสานความคิดสังคมนิยมแห่งศาสตร์มาร์กซ์และภูมิปัญญาอันแยบคายของนักปราชญ์ชาวจีนในอดีตเข้าด้วยกัน จึงมีพื้นฐานรายละเอียดทางทฤษฎีแนวคิดลัทธิมากซ์ที่ล้าลึกและมีอัตลักษณ์จีนที่ชัดเจนกระจ่างแจ้ง

(Guangming Daily, 2020, April 21)

ตัวอย่างที่ (2) เป็นวาทกรรมข่าวที่มีแหล่งที่มาจากหนังสือพิมพ์ “กวางหมิงรายวัน” ในวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2563 โดยสื่อมวลชนจีนได้อ้างอิงบทกวี 4 บทตามหมายเหตุไว้ในตัวอย่างด้วยตัวเลขข้างต้น เพื่อเรียกร้องให้ประชาชนคนจีนแสวงหาภูมิปัญญาจีนและโครงการประเทศจีน เพื่อคงเอาไว้ซึ่งความปลอดภัยของการสาธารณสุขโลกบนพื้นฐานของการสืบทอดและส่งเสริมวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของจีนให้รุ่งเรือง โดยเฝ้าปกป้องความปลอดภัยในชีวิตและสุขภาพอนามัยที่ดีของมนุษยชาติ สำแดงการแบกรับภาระหน้าที่ในฐานะประเทศมหาอำนาจที่มีความรับผิดชอบ และจิตสำนึก “ความกลมเกลียวที่ยิ่งใหญ่ทั่วแดนดิน” (天下大同)¹ ของประเทศจีนให้เป็นที่ประจักษ์ชัด

¹ “ความกลมเกลียวที่ยิ่งใหญ่ทั่วแดนดิน” (天下大同) เป็นแนวคิดในอุดมคติของความคิดสำนักปรัชญาขงจื้อ ที่เชื่อว่าทุกคนในสังคมทั่วทุกแดนดินมีความเป็นเอกภาพ เสมอภาคกลมเกลียว ทั้งสอดคล้องปรองดองกัน (Shi, 2018: 14-19)

บทกวี ❶ และ ❷ ล้วนเผยให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าในวัฒนธรรมดั้งเดิมของประเทศจีนแฝงนัยการตระหนักรู้ของแนวคิด “ความกลมเกลียวที่ยิ่งใหญ่ทั่วแดนดิน” อย่างเข้มข้น โดยบทกวีที่ ❶ มีแหล่งที่มาจาก “การปกครองแห่งอุดมคติโลก ทั่วใต้หล้าเป็นของสาธารณชน” (大道之行也，天下为公) ในตำรา “หลี่จี้·หลี่อวั้น” (《礼记·礼运》) แห่งช่วงยุคก่อนราชวงศ์ฉิน (先秦 ยุคหินเก่า-221 ปีก่อนคริสต์ศักราช) ความหมายคือ ในสังคมอุดมคติแห่งนี้ ไม่มีความแตกต่างทางระดับชั้น ไม่มีการขูดรีดและกดขี่ ทุกคนเท่าเทียมกัน อยู่ร่วมกันอย่างปรองดอง แต่ละคนทำในส่วนตนให้ดี ต่างคนต่างได้รับสนองตามต้องการ ซึ่งสะท้อนความคิดอุดมคติ “ต้าถง” (大同)¹ ของชาวจีนมานับแต่โบราณ (Lu & Sun, 2019) ด้วยเหตุนี้จึงเกิดบทกวี “โลกแห่งสังคมอุดมคติ ทั่วใต้หล้าเป็นของสาธารณชน” (大同世界，天下为公) ตั้งแต่ยุคสมัยใหม่เป็นต้นมา “ทั่วใต้หล้าเป็นของสาธารณชน” (天下为公) ที่เสนอโดยซุน ยัตเซ็น (孙中山) ก็เป็นการปรากฏซ้ำสำหรับค่านิยมพื้นฐานของวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของจีน โดยคำนึงถึงสามัญชนทั่วแผ่นดินสงวนอยู่ในจิตใจ และเสาะแสวงสังคมอุดมคติ (Qin, 2008)

ส่วนบทกวี ❷ “ใต้หล้ากลมเกลียว รวมเป็นครอบครัวเดียว” (天下和合，共为一家) มาจากตำรา “ข่งอิ่งตำซู่” (《孔颖达疏》) การที่เรียกว่าโลกแห่ง “ต้าถง” (大同) ในทั่วใต้หล้าเป็นของสาธารณชน (天下为公) ก็คือโลกแห่ง “แผ่นดินของความกลมเกลียวและเอกภาพ” (和合天下) (Zhang, 2018) “ต้าถง” เป็นอุดมคติทางสังคมของวัฒนธรรมจีน ขณะที่ “กลมเกลียว” (和合) เป็นคุณลักษณะที่มีเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมจีน (Zhang, 2014: 10) นอกจากนี้ “กลมเกลียว” (和合) ก็ประกอบด้วยความคิดของ “อยู่ร่วมกันอย่างกลมเกลียว” (和合共生) และ “กลมกลืนแต่ไม่คล้ายตาม” (和而不同) แนวคิดนี้เฟื่องฟูจากแง่มองของผลประโยชน์ร่วมกันของมนุษยชาติทั่วทั้งโลก ริเริ่มบุกเบิกการแสวงหา “ทั่ว

¹ ต้าถง (大同) คือ แนวความคิดในเรื่องสังคมอุดมคติตามความเชื่อของลัทธิขงจื๊อ ว่าด้วยโลกอันเป็นเอกภาพมีความกลมเกลียวเป็นหนึ่งเดียว (Jiang & Li, 2022: 81-83)

โลกกลมเกลียวกัน” (世界大同)¹ ในการพัฒนาแห่งอารยธรรมโลก ขณะเดียวกันก็เน้นย้ำว่า ประเทศจีนได้เสาะแสวงผลประโยชน์ของประเทศตนเอง แต่กระนั้นก็ยังคำนึงเอาใจใส่ ประเทศอื่นอย่างสมเหตุสมผลควบคู่กัน และทำให้ความรุ่งเรืองร่วมกันทั่วโลกเป็นจริง (Jin, 2015)

บทกวี ③ “ประชาชนกับข้าเป็นพี่น้องร่วมชาติ สรรพสิ่งกับข้าล้วนเป็นสิ่งเดียว” (民吾同胞、物吾与也) มาจากตำรา “เจิ้งเหมิง · เฉียนเฉิงเพียน” (《正蒙·乾称篇》) ของจางจ๋าย (张载) แห่งราชวงศ์เป่ย์ซ่ง (北宋 ค.ศ. 960-1127) ซึ่งสะท้อนการตระหนักรู้ในความรับผิดชอบอันซุสามัญชน ความหมายคือ คนทั่วไปล้วนเป็นที่ชายน้องชาย และพี่สาวน้องสาวของข้าพเจ้า ทุกสรรพสิ่งและข้าพเจ้าล้วนกำเนิดจากโลกา หมายถึงผู้มีเมตตาธรรมรักมนุษยชาติ ขณะเดียวกันก็รักทุกสรรพสิ่งในธรรมชาติ (Xue & Dang, 2018) จิตใจหวงแหนต่อประเทศชาติซึ่ง “จิตใจมีไว้เพื่อใต้หล้า” (胸怀天下) เป็นการกระตุ้นให้บุคคลผู้มีเมตตาธรรมและรักชาติบ้านเมืองช่วยเหลือประเทศให้รอดพ้นจากภพภัย และช่วยผู้คนจากภยันตรายมาโดยตลอด จวบจนปัจจุบันยังคงบันดาลให้ผู้คนถือเอาโลกเป็นหน้าที่รับผิดชอบของตนเอง ห่วงใยดูแลสังคม ใส่ใจความเป็นอยู่ของผู้คน ตระหนักถึงการแบกรับความรับผิดชอบต่อประเทศและสังคมด้วยตัวเอง (Chen, 2021)

บทกวี ④ “สำเร็จผลก็ร่วมช่วยเหลือแผ่นดินควบคู่กัน” (达则兼济天下) มาจากตำรา “เมิ่งจื่อ · จิ้นซินซ่าง” (《孟子·尽心上》) บทกลอนดั้งเดิมคือ “ยามขัดสนแผ่ฝักฝนคุณธรรมแห่งตน ยามสำเร็จผลร่วมช่วยเหลือทั่วใต้หล้า” (穷则独善其身，达则兼善天下) หมายความว่ายามไม่สำเร็จตั้งใจต้องจัดการฝักอบรมศีลธรรมของตนเองให้ดีเสีย เมื่อประสบความสำเร็จก็ต้องพยายามทำให้ประชาชนทั่วแดนดินได้รับคุณประโยชน์ทั่วกัน เป็นคุณธรรมอันดีในแบบดั้งเดิมของชนชาติจีน ฝากฝังความหวังอันสวยงามของชนชาติจีนที่มีต่อแนวคิด “ความกลมเกลียวที่ยิ่งใหญ่ทั่วแดนดิน” (天下大同) และความร่วมมือที่ต่างได้รับประโยชน์ร่วมกัน และการบูรณาการทั่วโลกให้เป็นหนึ่งเดียวยังคงเป็นกระแสหลักของการ

¹ ทั่วโลกกลมเกลียวกัน (世界大同) หมายถึง ความเป็นเอกภาพแห่งโลก ทั่วโลกสอดคล้องกลมกลืนกัน (Jiang & Li, 2022: 84)

พัฒนาในยุคปัจจุบัน โลกต้องการจิตใจและแบบแผนที่กว้างใหญ่ไพศาลของ “การร่วมช่วยได้
หล้าควบคู่กัน” (兼济天下) (Pan, 2016)

อย่างไรก็ดี การใช้กลวิธีสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับการอ้างอิงดังกล่าวไม่เพียงแค่สะท้อน
ให้เห็นถึงต้นกำเนิดวัฒนธรรมที่อยู่เบื้องหลังความคิดทางการเมืองของประเทศจีนออกมา แต่
ยังเผยให้เห็นรูปแบบยุคสมัยแห่งจิตใจที่หวงแหนแผ่นดินของประเทศจีน สำหรับประเทศจีน
นั้นได้แสดงบทบาทสำคัญในกระบวนการต่อต้านโรคระบาดออกมาอย่างเต็มที่ ซึ่งเชื่อมโยง
การพัฒนาของประเทศตนเองกับการพัฒนาร่วมกันกับมนุษยชาติโดยเสมอมา ก่อตั้ง
ฉันทานุมัติทางความคิดแห่ง “ความกลมเกลียวที่ยิ่งใหญ่ทั่วแดนดิน” (天下大同) แก่โลก ว่า
ด้วยเชื้อโรคไร้พรมแดนประเทศ และมีเพียงความร่วมมือกันเท่านั้นจึงจะมีทางออก โดย
แสดงออกชัดเจนด้วยการปฏิบัติจริงว่าประเทศจีนปรารถนาที่จะร่วมมือและได้รับชัยชนะ
ร่วมกันกับหลากหลายประเทศ พุ่มเททำงานเพื่อร่วมกันบำรุงรักษาความปลอดภัยแห่ง
สาธารณสุขทั่วโลก ดังนั้นจึงก่อสร้างภาพลักษณ์มหาประเทศที่เปิดกว้าง อดกลั้นและมีความ
รับผิดชอบสูงโดยอาศัยการปฏิบัติจริง ซึ่งเป็นท่วงที่แห่งมหาประเทศที่ร่วมช่วยได้หล้าควบคู่
กัน ความมุ่งมั่นที่จะรุ่งเรืองและพัฒนาร่วมกันกับทั่วโลกนั้น จึงได้ปรากฏให้เห็นอย่างประจักษ์

3. ภาพลักษณ์ด้านการยึดถือตามหลักศีลธรรม

รากฐานแห่งสังคมจีนด้านศีลธรรมได้รับอิทธิพลจากลัทธิขงจื๊อ เนื่องจากสังคมจีน
ยุคโบราณเป็นสังคมที่เน้นหลักปรัชญาสำนักขงจื๊อเป็นสำคัญ ซึ่งขงจื๊อได้กำหนดหลักวัตร
ปฏิบัติ 5 ประการเป็นคำสอนแนวทางหลักในการพัฒนาคุณธรรมและธำรงรักษาจริยธรรม
ของปัจเจกบุคคลในสังคม ได้แก่ เมตตา (仁) คุณธรรม (义) มารยาท (礼) สติปัญญา (智)
และสัจจะ (信) เพื่อสร้างค่านิยมอันดีงามมากมายที่ฝังรากลึกอยู่ในสังคมจีนไม่ว่าจะเป็น
ค่านิยมความเมตตากรุณา หรือค่านิยมความจงรักภักดี ฯลฯ

ผลการศึกษาพบว่า กลวิธีทางสัมพันธ์ที่อ้างอิงบทกวีจีนในวาทกรรมข่าวโรค
ระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ มีความสัมพันธ์กับการประกอบสร้างภาพลักษณ์ด้านการ
ยึดถือตามหลักศีลธรรม และก่อสร้างภาพลักษณ์แห่งประเทศจีนที่แข็งแกร่งแต่ไม่ข่มเหง ให้

ความสำคัญกับความรู้สึกภักดีฉันผองมิตร ยึดถือตามหลักศีลธรรมในการจัดการป้องกันโรคระบาดอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น

[ตัวอย่างที่ (3)]

公共卫生健康事件对全人类的身体健康和生命安全造成了重大威胁，冷眼旁观、自扫门前雪、火上浇油等行为违背了人道主义精神的“初心”。对此，各国应当基于人道主义精神，以“**己立立人、己达达人**”为原则，积极参与全球健康治理，为护佑世界各国人民的康宁而努力，携手打造人类卫生健康共同体。

(2020-06-15 《人民论坛网》)

แปล: เหตุการณ์ทางสาธารณสุขสร้างการคุกคามใหญ่หลวงสำหรับสุขอนามัยและความปลอดภัยของมวลมนุษยชาติทั้งหมด พฤติกรรมการสังเกตการณ์อย่างเฉยเฉียบ สนใจแต่ตัวเองโดยไม่สนใจคนอื่นนับได้ว่าเป็นการราดน้ำมันลงบนกองไฟ รวมถึงการกระทำอื่น ๆ ที่ได้ฝ่าฝืน “เจตจำนงเดิม” ของจิตวิญญาณแห่งมนุษยธรรมนิยม ดังนี้แล้ว ทุกประเทศควรจะกระตือรือร้นเข้าร่วมกับการจัดการอภิบาลสุขภาพโลก โดยอิงอยู่บนฐานจิตวิญญาณแห่งมนุษยธรรมนิยม และยึดถือ “**ฝึกฝนตัวเองให้ยืนหยัดแล้ว ต้องทำให้ผู้อื่นยืนหยัดได้ ตนเองรุ่งเรืองแล้ว ต้องช่วยให้ผู้อื่นรุ่งเรืองด้วยเช่นกัน**” เป็นหลักการทุ่มเทพยายามเพื่อปกป้องรักษาลานามัยสมบูรณ์และความผาสุกของประชาชนในทุก ๆ ประเทศทั่วโลก ร่วมมือกันสร้างสุขอนามัยร่วมกันสำหรับมวลมนุษยชาติให้บังเกิดขึ้น

(People's Daily Online, 2020, June 15)

ตัวอย่าง (3) เป็นวาทกรรมข่าวที่อ้างอิงมาจาก “เครือข่ายประชาชนเวทีประชุมอภิปราย” เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2563 โดยบทกวี “ฝึกฝนตัวเองให้ยืนหยัดแล้ว ต้องทำให้ผู้อื่นยืนหยัดได้ ตนเองรุ่งเรืองแล้ว ต้องช่วยให้ผู้อื่นรุ่งเรืองด้วยเช่นกัน” (己立立人、己达达人) สะท้อนจิตใจแห่งความเมตตาการุญของพรรคคอมมิวนิสต์และรัฐบาลจีน กับความเป็นมิตรไมตรีของประชาชนชาวจีน กลอนบทนี้มาจากตำรา “หลุนอวี่·ยงเหย่” (《论语·雍也》) บทต้นฉบับคือ “อยากฝึกฝนตัวเองให้ยืนหยัด ต้องทำให้ผู้อื่นยืนหยัดได้ อยากให้ตนเองรุ่งเรือง ต้องช่วยให้ผู้อื่นรุ่งเรืองด้วยเช่นกัน” (己欲立而立人，己欲达而达人) ซึ่งเป็นหลักการสำคัญแห่งการวางตนต่อสังคมของสำนักลัทธิขงจื้อ หมายความว่า ตัวเอง

ต้องการยับยั้ง ก็ต้องให้ผู้อื่นได้ยับยั้ง ตัวเองต้องการฟูเฟื่อง ก็ต้องให้ผู้อื่นได้ฟูเฟื่อง เป็น การปฏิบัติต่อกันด้วยจิตใจแห่ง “ความกักตุนและให้อภัย” (忠恕) เพื่อบรรลุสู่การคิดถึงใจ เขาใจเราและสภาพแห่งการอยู่ร่วมกันอย่างปรองดอง (Le, 2018)

ปรากฏการณ์เชิงสัมพันธ์ที่อ้างอิงบทกวีดังกล่าวแสดงออกชัดถึงภารกิจแห่ง ศีลธรรมที่แฝงนัยอยู่เบื้องหลังหลักการประพัตินต่อสังคมของลัทธิขงจื้อจีน หลังได้รับ ผลสำเร็จพอสมควรจากการป้องกันโรคระบาดแล้ว ประเทศจีนจึงเป็นฝ่ายริเริ่มดำเนินการ แบ่งปันข้อมูลและแลกเปลี่ยนประสบการณ์แก่หลากหลายประเทศ รายงานสถานการณ์โรค ระบาดกับองค์การอนามัยโลกในเวลาทันที่ อนุทิศโครงการป้องกัน ควบคุม การรักษา เยียวยาและอื่น ๆ มีส่วนร่วมโดยทำสุดความสามารถของตน และมอบความช่วยเหลือทาง เศรษฐกิจระหว่างประเทศ เวชภัณฑ์ทางการแพทย์ และการสนับสนุนของกลุ่มทีมเฉพาะทาง ให้แก่หลายประเทศ เพื่อมอบข้อมูลอ้างอิงที่มีประโยชน์สำหรับการป้องกันโรคระบาดแก่ทั่ว โลก เป็นการแสดงภาพลักษณ์และโฉมหน้าจิตวิญญาณสากลของประเทศจีนที่แข็งแกร่งแต่ไม่ ช่มเหิง ให้ความสำคัญกับความรู้สึกกักตุนผองมิตร และยึดถือตามหลักศีลธรรมให้ปรากฏ ออกมา

สรุปผลการวิจัย (Conclusion)

กลวิธีการใช้สัมพันธ์ที่พบในการศึกษาครั้งนี้ส่วนมากเป็นการอ้างอิงโดยตรงจาก แหล่งที่มาหลักอันหลากหลายอย่างวรรณกรรมจีน กวีนิพนธ์คลาสสิก และวรรณกรรม คลาสสิกของขงจื้อ ได้แก่ “ซือจิง” (《诗经》) “หลี่จี้” (《礼记》) “หลุนอิว” (《论 语》) และ “เมิ่งจื่อ” (《孟子》) นอกจากนี้ ยังพบส่วนน้อยอ้างอิงจากผลงานของ นักปราชญ์ชาวญี่ปุ่นในสมัยโบราณ ได้แก่ “เซียวเจียซาอียหวาน” (《绣袈裟衣缘》)

ยิ่งไปกว่านั้น การใช้กลวิธีทางสัมพันธ์ดังกล่าวสามารถก่อรูปและถ่ายทอด ภาพลักษณ์การต่อต้านโรคระบาดเชิงบวก ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมดั้งเดิมที่ยอดเยียม การ เน้นความหมายและคุณค่าแห่งการก่อสร้างจิตสำนึก “สุขอนามัยร่วมกันสำหรับมวล มนุษยชาติ” (人类卫生健康共同体) ในกระบวนการป้องกันโรคระบาดทั่วโลกให้เป็นที่

โดดเด่น เพิ่มความเข้าใจของทุกประเทศทั่วโลกที่มีต่อประเทศจีนอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น ซึ่งนักข่าวจีนได้ประยุกต์ใช้กลยุทธ์วาทกรรมทางสัมพันธ์ที่อ้างอิงบทวิจัยโบราณ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของประเทศจีนใน 3 แง่มุม ได้แก่ (1) ภาพลักษณ์ด้านการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ (2) ภาพลักษณ์ด้านความรับผิดชอบ และ (3) ภาพลักษณ์ด้านการยึดถือตามหลักศีลธรรม

อย่างไรก็ดี ภาพลักษณ์เหล่านี้ของประเทศจีนถูกนำเสนอตั้งแต่ต้นจนจบผ่านทางวาทกรรมข่าวสาร โดยได้ผสมผสานเชิงอินทรีย์ในแนวคิด “สุขอนามัยร่วมกันสำหรับมวลมนุษยชาติ” และวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมที่ยึดบทกวีเป็นตัวแทน ถ่ายทอดให้แก่หลากหลายประเทศ โดยผ่านพื้นที่ฐานบริการสื่อมวลชนของสื่อกระแสหลักในประเทศจีน ซึ่งไม่เพียงผลักดันการก่อสร้างและการเผยแพร่ภาพลักษณ์เชิงบวกของประเทศจีนในช่วงระยะเวลาการป้องกันโรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ต่อต่างประเทศ ขณะเดียวกันยังอธิบายความหมายแนวคิด “สุขอนามัยร่วมกันสำหรับมวลมนุษยชาติ” ด้วยการใช้วิธีการที่ผู้คนทั่วไปเข้าใจได้ง่าย เป็นภาษาที่กระชับแต่ครอบคลุมใจความสำคัญ เพื่อส่งเสริมกระตุ้นการเผยแพร่ระหว่างประเทศว่าด้วยวัฒนธรรมจีนที่ยอดเยี่ยม และยกระดับอิทธิพลของวัฒนธรรมจีนระหว่างประเทศให้มากขึ้น ซึ่งมีประโยชน์ต่อโลกในการทำความเข้าใจและการเรียนรู้วัฒนธรรมดั้งเดิมและอุดมการณ์ของชาวจีนได้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- BBC News. (2020, February 13). *Chinese Poems on Japanese Donations Have Unexpectedly Sparked Cultural Discussions* (《日本捐赠物上的汉语诗词意外引发文化讨论》). Retrieved October 30, 2021 from https://www.bbc.com/zhongwen/trad/world-51474569_amp [In Chinese]
- Chen, Yun 陈赟. (2021). “The Family World” or “The World Family” —— Rethinking Confucian Order Ideal from Max Weber’s Comment on Confucian China (《“家天下”还是“天下一家”——重审儒家秩序理想》). *Exploration and Free Views*, 37(3): 104-113. [In Chinese]
- Cheng, Jintao 程瑾涛. (2021). Image of China in U.S. Mainstream Media: A Public Opinion Research on NYT’s China-Related Reports (《美国主流媒体中的中国国家形象——基于〈纽约时报〉的涉华舆情研究》). *Journal of Intelligence*, 40(11): 80-86, 146. [In Chinese]
- China News 中国新闻网. (2020, April 14). *Join Hands to Fight the Epidemic and Build “A Global Community of Health for Mankind”* (《携手抗疫筑牢人类卫生健康共同体》). Retrieved August 30, 2021 from <https://www.chinanews.com.cn/gn/2020/06-15/5673069.shtml> [In Chinese]
- Fairclough, Norman. (ed.) (1992). *Discourse and Social Change*. Cambridge: Polity Press.
- Fan, Guoxiang., & Tian. Lihong 樊国相 & 田利红. (2021). The Study on the Book of Songs·Qin Feng·No Clothes (《诗经·秦风·无衣》). *Journal of Liupanshui Normal University*, 33(4): 32-41. [In Chinese]

- General Office of the State Council 国务院办公厅. (2005). *Emergency Regulations for Public Health Emergencies* (《突发公共卫生事件应急条例》). Retrieved from http://www.gov.cn/zw/gk/2005-05/20/content_145.htm. [In Chinese]
- Guangming Daily 《光明日报》. (2020, April 21). *Deeply Understand the Logic of “A Global Community of Health for Mankind”* (《深入理解“人类卫生健康共同体”的逻辑理路》). Retrieved August 30, 2020 from https://news.gmw.cn/2020-04/21/content_33755475.html [In Chinese]
- Hatim, B., & Mason, I. (2001). *Discourse and the Translator*. London: Longman.
- Huang, Qiang 黄蔷. (2021). Discourse Prejudice of American Mainstream Media on China’s National Image: Illustrated by the China-related Reports During the Outbreak of COVID-19 (《美国主流媒体对中国形象的话语偏见——以“新冠疫情”报道为例》). *Foreign Language and Literature* (bimonthly), 37(4): 85-96. [In Chinese]
- Irwin, William. (2004). Against Intertextually. *Philosophy and Literature*, 28(2): 227-242.
- Jin, Yingzhong 金应忠. (2015). From “Harmonious Culture” to the New Concept of International Relations: The Theory of Human Destino Community Consciousness (《从“和文化”到新型国际关系理念——兼论人类命运共同体意识》). *Journal of Social Sciences*, 36(11): 18-33. [In Chinese]
- John S. Dryzek. (2005). *The Politics of the Earth Environmental Discourse* (2nd ed). Oxford: Oxford University Press.

- Jiang, Hua & Li, Gang 姜华 & 李刚. (2022). A Relevant Study on Inner Culture Spirit Between the Ideas of Great Harmony and Marxism (《“大同”思想与马克思主义的内在文化精神关联研究》). *Social Sciences in Guangdong*, Vol. 39(01) 81-89. [In Chinese]
- Kristeva, J. (1980). *Desire in Language: A Semiotic Approach to Literature and Art*, trans. New York: Columbia University Press.
- Le, Aiguo. (2018). "Wishing to Establish Oneself, Seeking to Establish Others; Wishing to Enlarge Oneself, Seeking to Enlarge Others": "Benevolence" or "Forgiveness" —Centering on Interpretation of Zhu Xi (《“己立立人,己达达人”是“仁”还是“恕”——以朱熹的解读为中心》). *Journal of Anhui Normal University (Hum.& Soc.Sci.)*, 46(5): 19-24. [In Chinese]
- Lu, Weiming., & Sun, Xihong 陆卫明&孙喜红. (2019). Study of Chinese Excellent Traditional Wisdom on Building a Community with a Shared Future for Mankind (《论“构建人类命运共同体”中的优秀传统智慧》). *Journal of Xi'an Jiaotong University (Social Sciences)*. Vol. 39 (4): 79-86. [In Chinese]
- Merrill, J. C. (1962). The image of the United States in ten Mexican dailies. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 39 (3) Retrieved from <https://doi.org/10.1177%2F107769906203900208>
- Pan, Jin'e 潘金娥. (2016). Maintaining Personal Integrity and National Virtue—The Value Orientations and Concept of Moral and Profit of Chinese Diplomacy (《穷则独善其身，达则兼济天下——中国外交文化的价值追求与义利观念》). *Frontiers*, 25(8): 80-85. [In Chinese]

- Peng, Chaozheng., & Wang, Xiufen 彭朝丞 & 王秀芬. (2005). *The Art of Making Headlines* (《标题的制作艺术》). Beijing: Xinhua Publishing House. [In Chinese]
- People's Daily Online 人民论坛网 (2020, June 15). *To Build the Era Value of "A Global Community of Health for Mankind"* (《打造人类卫生健康共同体之时代价值》). Retrieved August 30, 2021 from <http://opinion.people.com.cn/n1/2020/0615/c1003-32010097.html> [In Chinese]
- Qin, Ying 覃英. (2008). Sun Yat-sen's Thought of Harmony (《孙中山的和谐思想》). *Journal of Guangxi University for Nationalities (Philosophy and Social Sciences Edition)*, 31(3): 77-79. [In Chinese]
- Sebeok, T. K. (1986). *Encyclopedic Dictionary of Semiotics*. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Shao, Ying 邵颖. (2017). Malaysia's National Image Projection from Intertextuality — Analysis of Malaysian Prime Minister's Speech at the General Debate of the 70th Session of the UN General Assembly (《互文性与国家形象构建—以马来西亚总理 70 届联大演讲为例》). *Foreign Languages Research*, 39(3): 12-16. [In Chinese]
- Shi, Yongzhi 石永之. (2018). Create a Great Harmonious Society under Heaven by both Chinese and Western Culture —— A Cultural Interpretation of "Building a Community with a Shared Future for Mankind" (《中西文化共铸天下大同——对十九大报告关于构建人类命运共同体的文化阐释》). *Studies of Zhouyi*. 31(5): 13-20.

- Tang Yeqing 唐叶青. (2015). The Image Construction of Turkey in Chinese Mainstream Newspapers and Discourse Analysis on Reports about Turkey (《中国主流报纸媒体中的土耳其国家形象及涉土新闻话语分析》). *West Asia and Africa*, 36(4): 98-113. [In Chinese]
- Wu, Jianguo., & Lin, Jinrong 武建国&林金容. (2016). Interdiscursivity as a Discursive Strategy in the Publicity of China Dream (《篇际互文性与中国梦传播的话语策略》). *Foreign Languages in China*, 13(5): 43-50. [In Chinese]
- Xin, Bin 辛斌. (2000). Pragmatic Analysis of Discourse Intertextuality (《语篇互文性的语用分析》). *Foreign Languages Research*, 32(3): 14-16. [In Chinese]
- Xin, Bin 辛斌. (2010). The Study of Speech Reporting from a Pragmatic Rhetorical Perspective (《引语研究的语用修辞视角》). *Foreign Languages Research*, 32 (4): 67-73. [In Chinese]
- Xin, Bin 辛斌. (2016).The Bakhtin School's Conception of Ideology and Contemporary Discursive Criticism (《巴赫金学派的语言意识形态观和批评话语分析》). *Foreign Languages Research*, 38(1): 21-27. [In Chinese]
- Xin, Bin., & Li, Yue 辛斌 & 李悦. (2016). A Comparative Analysis of the Specific Intertextuality of Visiting Speeches by Sino-US Leaders (《中美领导人互访演讲中具体互文性的语用分析》). *Shandong Foreign Language Teaching*, 37(1): 3-11. [In Chinese]
- Xin, Bin., & Shi, Jia 辛斌 & 时佳. (2018). A Comparative Analysis Of Sino-American Speech Reported in New York Times and after the South China Sea Arbitration (《“南海仲裁案”裁决前后《纽约时报》对中美

- 双方话语转述的比较分析》). *Shandong Foreign Language Teaching*, 39(1): 13-22. [In Chinese]
- Xinhuanet 新华网. (2020, March 3). *Pandemic Tests the Sincerity of Friends and " My long robes et me with you share " is a Precious Emotion of Human Beings* (《疫难见真情，“与子同袍”是人类可贵的情感》). Retrieved October 30, 2021 http://www.xinhuanet.com/local/2020-03/27/c_1125774127.html [In Chinese]
- Xue, Minyong., & Dang, Shengwen 薛勇民&党盛文. (2018). The Ecological Ethic Meaning of Confucian Humane Ideas (《从“仁民爱物”到“民胞物与”——儒家仁爱思想的生态伦理意蕴》). *Academic Journal of Jinyang*, 39(5): 94-98. [In Chinese]
- Zhang, Haiyang 张海洋. (2014). *Chinese Nation* (《中华民族》). Nanjing: Yilin Publishing House. [In Chinese]
- Zhang, Liwen 张立文. (2018). *Traditional Chinese Culture and a Community with a Shared Future for Humanity* (《中华传统文化与人类命运共同体》). Beijing: China Renmin University Press. [In Chinese]